

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจรายการซูเปอร์จ๊วของนักเรียนระดับประถมศึกษาใน กรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยแบบสำรวจ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาลักษณะประชากร ของเด็กนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อความพึงพอใจรายการ ซูเปอร์จ๊ว และพฤติกรรมการเปิดรับชม องค์กรประกอบ รูปแบบรายการ และเพื่อศึกษา ความพึงพอใจรายการซูเปอร์จ๊วของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร

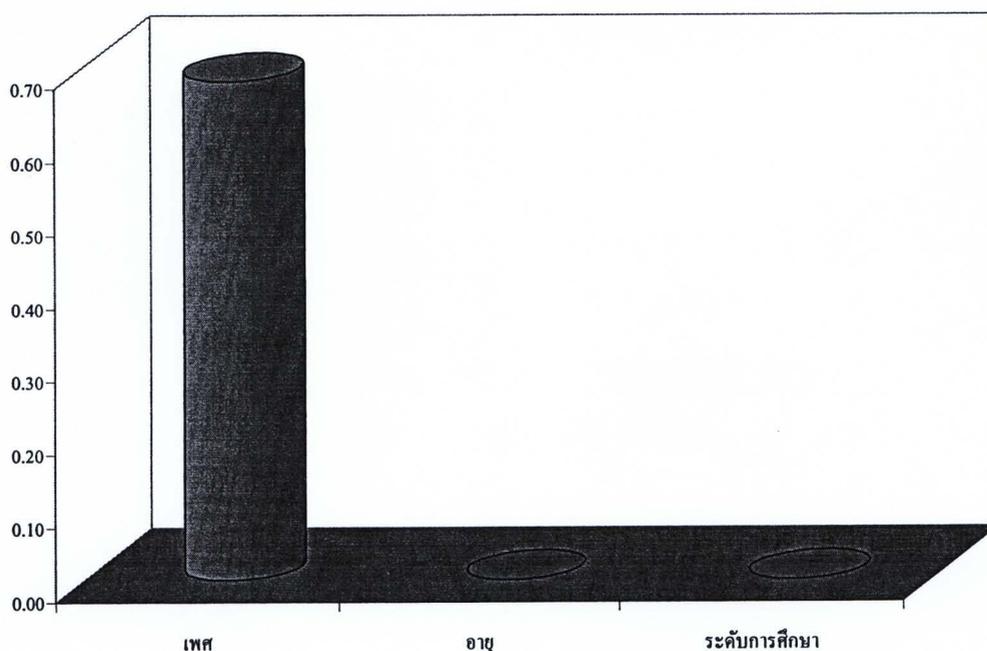
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร มีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Yamane (1973, pp. 886-887) ที่ระดับความ เชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อน 5% ได้ตัวอย่างรวมทั้งหมด 400 คน เครื่องมือในการ- ทำการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (questionnaire) ที่สร้างขึ้นเอง โดยคำนึงถึงความ- ถูกต้องเหมาะสม ทำการทดลองใช้ (try out) และทำสอบคุณภาพด้วยค่าความถูกต้อง ใช้ได้ของเครื่องมือ (validity) และค่าความเชื่อถือได้ (reliability) จนทำให้แบบสอบถาม มีความน่าเชื่อถือ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง ก่อนนำไป เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง การเก็บข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลช่วงเดือน กันยายน ถึง เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2552 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาลงรหัส ข้อมูลเพื่อประมวล และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Version 15.0 ณ สถาบันคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยแบ่งเป็น การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ใช้วิธีคำนวณค่าต่าง ๆ เพื่อนำผลการวิเคราะห์ ข้อมูล อธิบายลักษณะประชากร พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการซูเปอร์จ๊ว องค์กรประกอบ รูปแบบรายการซูเปอร์จ๊วของผู้ชมที่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ชม โดยจะใช้สถิติ t test และการวิเคราะห์ความแปรปรวน แบบทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับการทดสอบสมมติฐานในการศึกษาวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ความพึงพอใจรายการซูเปอร์จ๊วของนักเรียนระดับประถมศึกษา
ในกรุงเทพมหานคร มีประเด็นที่ควรสรุปผลดังต่อไปนี้

**ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจรายการซูเปอร์จ๊วระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เพื่อทดสอบ
สมมติฐานการวิจัย**

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะประชากรของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจ
รายการซูเปอร์จ๊วของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

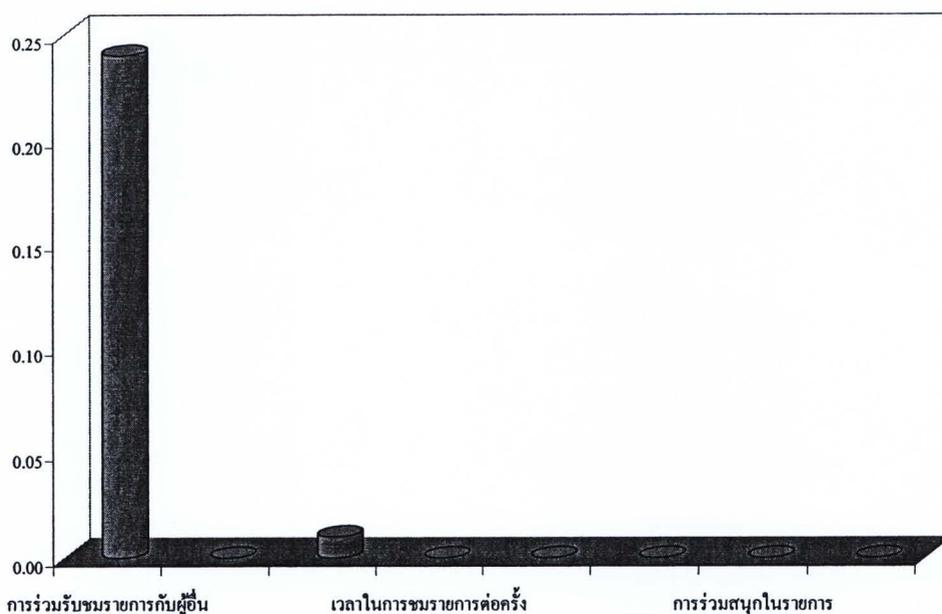
ภาพ 6 ลักษณะประชากรของนักเรียนแตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการ
ซูเปอร์จ๊วของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ที่มา. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากภาพ 6 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ และระดับการศึกษา เป็นไปตาม
สมมติฐานการวิจัย นั่นคือ ลักษณะประชากรของนักเรียนที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึง-

พอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสาร ขององค์ประกอบด้านลักษณะประชากรซึ่งเป็นลักษณะพื้นฐาน ย่อมมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารเป็นอันมาก การศึกษาและสถานภาพทางสังคม จะเป็นตัวกำหนดความสนใจการเปิดรับข่าวสารของนักเรียน โดยเฉพาะการศึกษาจะทำให้นักเรียนเลือกที่จะแสวงหาความรู้จากการเปิดรับชมรายการมากขึ้น นักเรียนในแต่ละระดับชั้นจะมีความสนใจในการแสวงหาข่าวสารต่างกันออกไปตามพื้นฐานความรู้ของตนเอง ซึ่งการศึกษาเป็นแหล่งพื้นฐานที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้เลือกจะรับรู้จากประสบการณ์และแรงจูงใจในการแสวงหาข่าวสารของตนเอง แต่เพศชายและเพศหญิงไม่มีความแตกต่างกันในการที่จะแสวงหาข่าวสารที่ตนเองต้องการเพิ่มเติมจากสิ่งที่รู้ตั้งแต่แรก นั้นแสดงให้เห็นว่าการเลือกให้ความสนใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่มีผลต่อความพึงใจรายการ

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

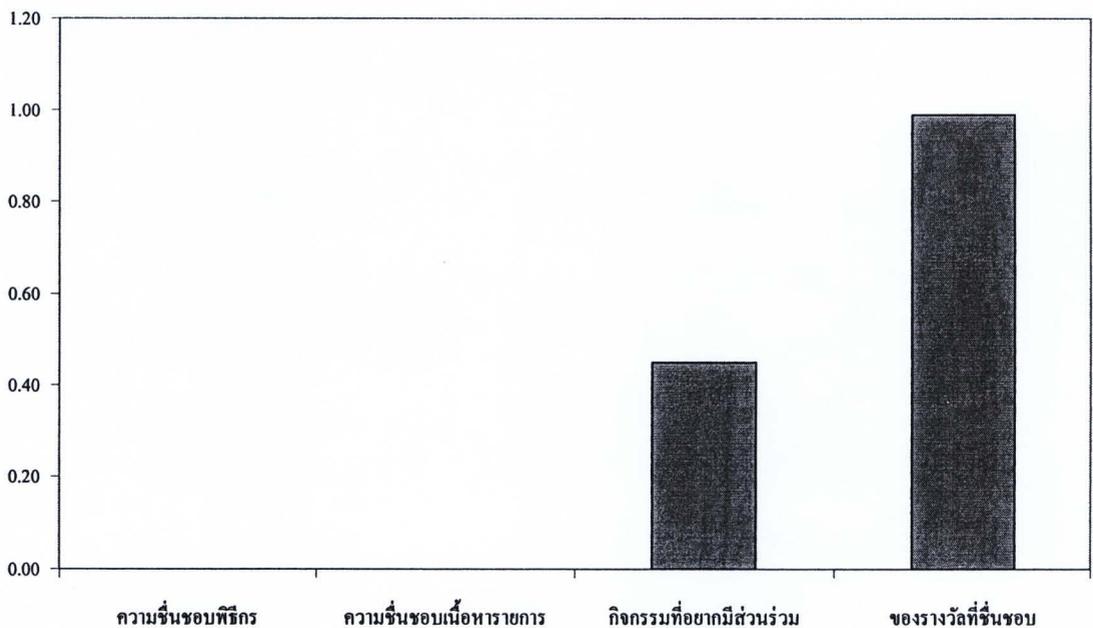

ภาพ 7 พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ที่มา. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากภาพ 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวแตกต่างกัน ส่วนการร่วมรับชมรายการกับผู้อื่น ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการ โดยการร่วมรับชมกับผู้อื่น ไม่มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการใช้สื่อและความพึงพอใจ ที่ว่า บุคคลเลือกใช้สื่อต่างกันเพื่อสนองความต้องการและความพึงพอใจของตนเองที่ต่างกันออกไป ตามความต้องการที่จะรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่ตนเองสนใจ

สมมติฐานที่ 3 องค์ประกอบของรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

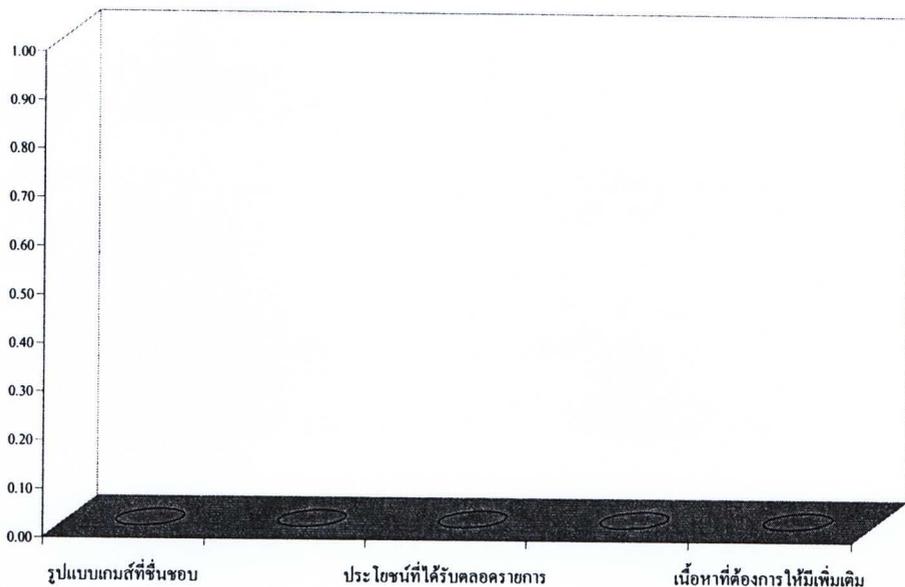

ภาพ 8 องค์ประกอบของรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ที่มา. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากภาพ 8 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พิธีกรดำเนินรายการ และเนื้อหาในแต่ละช่วงของรายการที่เด็กชื่นชอบ เป็นไปตามสมมติฐาน นั่นคือ พิธีกรดำเนินรายการ และเนื้อหาในแต่ละช่วงของรายการที่เด็กชื่นชอบแตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน แต่กิจกรรมที่เด็กอยากมีส่วนร่วมมากที่สุด และของรางวัลที่เด็กชื่นชอบ ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ องค์กรประกอบของรายการ ในส่วนของกิจกรรมที่เด็กอยากมีส่วนร่วม และของรางวัลที่เด็กชื่นชอบมากที่สุด ไม่มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญา ในเรื่องของการเรียนรู้โดยการสังเกตหรือเลียนแบบ Bandura (1963) ซึ่งมีการทดลองเกี่ยวกับการสังเกตและการเลียนแบบ โดยจัดให้เด็กกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ส่วนเด็กอีกกลุ่มหนึ่งดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ผลของการทดลองที่ได้ คือ เด็กที่ดูภาพยนตร์ที่มีตัวแบบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว จะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่าเด็กที่อยู่ในกลุ่มที่ดูภาพยนตร์ที่ตัวแบบไม่แสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ถ้านักเรียนระดับประถมศึกษาเลือกที่จะจดจำ หรือเลียนแบบจากสิ่งที่ได้รับจากการชมรายการซูเปอร์จิวก็จะทำให้เกิดการจดจำ และอยากที่จะเรียนรู้ หรือทำให้เกิดความอยากมีส่วนร่วมในรายการมากขึ้น

สมมติฐานที่ 4 รูปแบบรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ภาพ 9 รูปแบบรายการที่แตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จ๊ว๊วของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครแตกต่างกัน

ที่มา. จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากภาพ 9 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รูปแบบรายการซูเปอร์จ๊ว๊วเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย นั่นคือ วิธีการนำเสนอของรายการแตกต่างกัน มีผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการแสวงหาข่าวสาร กรณีที่บุคคลมีความคิดสอดคล้องกับข่าวสารนั้นก็จะมีการติดตามหารายละเอียดต่อไป ซึ่งถ้ายอมรับข่าวสารนั้นก็จะเป็นไปประเพณีกับผลประโยชน์ที่ได้รับ แต่ถ้าไม่ยอมรับก็อาจจะมีการแสวงหาข่าวสารจากแหล่งอื่นเพิ่มเติม ซึ่งนักเรียนระดับประถมศึกษาต้องการให้รายการซูเปอร์จ๊ว๊วเพิ่มเติมเนื้อหารายการเรื่องการท่องเที่ยวในประเทศ นั้นหมายถึง การแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมจากสิ่งที่นักเรียนสนใจและรายการยังไม่มีการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะนี้

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัย ความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเปรียบเทียบกับผลการศึกษาของผู้วิจัยท่านอื่น และมีประเด็นที่ควรนำมาสรุป และอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรของนักเรียนระดับประถมศึกษา

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 208 คน คิดเป็นร้อยละ 52 เพศชาย จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 48 ส่วนใหญ่อายุ 9-11 ปี จำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 58.8 รองลงมาคือ อายุ 11 ปีขึ้นไป จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ ระดับประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง อายุ 9-11 ปี มีศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร มีความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Robinson (1972) ศึกษาเรื่อง แนวความคิดเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของประชากร พบว่า ระดับการศึกษาของผู้รับสารมีความสัมพันธ์ และมีความรู้ทางด้านข้อมูลข่าวสารต่างกันไปด้วย การศึกษาของ Robinson ชี้ให้เห็นว่า สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของผู้วิจัยที่ว่า ลักษณะประชากรของเด็กในระดับประถมศึกษา มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิว

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับชมรายการซูเปอร์จิว

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รับชมรายการคนเดียว จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 รองลงมารับชมรายการกับพี่น้อง จำนวน 145 คนคิดเป็นร้อยละ 36.3 ส่วนใหญ่เปิดรับชมรายการในวันที่ไม่แน่นอนจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมาเปิดรับชมรายการวันอาทิตย์จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 ต้องการให้รายการออกอากาศในช่วงเช้า ระหว่าง 07.00-09.00 น. จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ

48.8 รองลงมาช่วงสาย 09.00-10.30 น. จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ระยะเวลาในการรับชมตลอดรายการจำนวน 230 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมารับชมรายการ 20 นาที จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 รับชมรายการตั้งแต่ 4 วันขึ้นไปต่อเดือน จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 รองลงมา 2 วันต่อเดือน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ติดตามชมรายการมาแล้ว 1-2 ปี จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.8 รองลงมา 3-4 ปี จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 มีการร่วมสนุกในรายการ โดยการแข่งกีฬาจำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมาไม่เคยร่วมสนุก จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 ส่วนใหญ่ต้องการเปิดรับชมรายการเองจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมา เป็นเหตุผลอื่น ๆ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 9.3

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า ส่วนใหญ่รับชมรายการคนเดียว และเปิดรับชมรายการในวันที่ไม่แน่นอน ต้องการให้รายการออกอากาศในช่วงเช้า 07.00 ถึง 09.00 น. โดยเปิดรับชมรายการตลอดทั้งรายการ เปิดรับชมรายการตั้งแต่ 4 วันขึ้นไปต่อเดือน โดยรับชมรายการมาแล้ว 1-2 ปี ร่วมสนุกกับรายการ โดยการแข่งกีฬา และเลือกเปิดรับชมรายการเพราะตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปณิตตา ทองสิมา (2536) ศึกษาเรื่อง การใช้โทรทัศน์ของเด็กภายในครอบครัว ผลการวิจัยพบว่า เด็กจะใช้เวลาดูโทรทัศน์วันละประมาณ 2-3 ชั่วโมง ส่วนใหญ่ดูโทรทัศน์พร้อมกับการทำกิจกรรมอย่างอื่นไปด้วย ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทางเดียวกันกับผู้วิจัยในเรื่องพฤติกรรมการรับชมรายการ

ชี้ให้เห็นว่า สอดคล้องกับแนวทางการศึกษาของผู้วิจัยที่ว่า พฤติกรรมการรับชมรายการของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีผลต่อความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิว

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของรายการซูเปอร์จิว

จากการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชื่นชอบการดำเนินรายการของพิธีกรทุกคน จำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาชื่นชอบการดำเนินรายการของพีชุป จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 ชื่นชอบเนื้อหาช่วงซูเปอร์เกมส์ จำนวน 327 คน

คิดเป็นร้อยละ 81.8 รองลงมาช่วง ผู้ช้ดชาเลนจ์ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 กิจกรรมที่ชื่นชอบคือ เกมส่นอกสถานที่ จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาเป็นการแข่งกีฬาจำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 ของรางวัลที่ชอบคือทุนการศึกษา จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 61.0 รองลงมาคือ ของเล่น จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เด็กส่วนใหญ่ชื่นชอบการดำเนินรายการของพิธีกรทุกคน และชอบเนื้อหารายการช่วงซูเปอร์เกมส์ ชอบกิจกรรมเกมส่นอกสถานที่ และของรางวัลที่ชอบคือทุนการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นราภรสังข์ชัย (2539) ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อรายการ โทรทัศน์สำหรับเด็ก ผลการวิจัยพบว่า รายการ โทรทัศน์สำหรับเด็กมี 16 ลักษณะเนื้อหา ได้แก่ (1) เกมกีฬา (2) วิทยาศาสตร์ (3) ภาษาไทย (4) คณิตศาสตร์ (5) สิ่งแวดล้อม (6) ดนตรี (7) การแสดง (8) ศิลปประดิษฐ์ (9) โภชนาการ (10) ข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน (11) ความรู้รอบตัว (12) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (13) ธรรมชาติ (14) ศิลปวัฒนธรรม (15) สถานที่ท่องเที่ยว (16) ผู้ใหญ่หรือเด็กที่เป็นตัวอย่างที่ดี นอกจากนั้นยังมีรายการสารคดีข่าวและเหตุการณ์ปัจจุบัน และรายการเกมการแข่งขัน ผู้ดำเนินรายการมีทั้งที่เป็นผู้หญิง ผู้ชาย ผู้ใหญ่ เด็ก และหุ่น เวลาออกอากาศในวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ออกอากาศในช่วงเย็น ส่วนในวันเสาร์ถึงวันอาทิตย์ออกอากาศในช่วงเช้า

ผลการวิเคราะห์รูปแบบรายการซูเปอร์จิว

จากการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบรูปแบบการแข่งขันช่วงซูเปอร์เกมส์ จำนวน 313 คน คิดเป็นร้อยละ 78.3 รองลงมาช่วงจูนีเยร์ผู้ช้ดชาเลนจ์ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.8 ประโยชน์ที่ได้รับจากรายการมากที่สุดคือด้านความบันเทิง จำนวน 246 คน คิดเป็นร้อยละ 61.5 รองลงมาคือ ความรู้ จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.3 และประโยชน์ที่ได้รับตลอดจากการนำเสนอทั้งรายการเป็นการฝึกฝนทักษะด้านต่าง ๆ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 รองลงมาเป็นความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.8 เห็นว่ารายการควรมีการปรับปรุงในส่วนของรูปแบบกิจกรรมและเกมส์ต่าง ๆ จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือดนตรีประกอบ จำนวน

130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 และสิ่งที่ต้องการให้รายการนำเสนอเพิ่มเติมคือ การท่องเที่ยวตามสถานที่ต่าง ๆ จำนวน 231 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาเป็นการสอนทำอาหาร จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3

ผลการวิเคราะห์ข้างต้นแสดงให้เห็นว่า เด็กส่วนใหญ่ชอบการแข่งขันช่วงซูเปอร์เกมส์และได้รับประโยชน์ด้านความบันเทิงจากรายการมากที่สุด โดยเห็นว่าประโยชน์ที่ได้รับจากการชมรายการตลอดทั้งรายการคือการฝึกทักษะในด้านต่าง ๆ โดยอยากให้รายการปรับปรุงในส่วนของคุณภาพรูปแบบเกมส์และกิจกรรมต่าง ๆ และเพิ่มเติมการนำเสนอด้านการท่องเที่ยวเพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรพิน ศักดิ์เอี่ยม (2537) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจของเด็กที่ได้รับจากการชมรายการโทรทัศน์สำหรับเด็กพบว่า สิ่งที่ทำให้เด็กมีความพึงพอใจมากที่สุดคือความรู้สึกรื่นเริงสนุกสนาน เพลิดเพลิน และประโยชน์ที่ได้จากรายการสามารถนำไปพัฒนาความสามารถพื้นฐานมากที่สุด รองลงมาเป็นการพัฒนาการทางด้านสติปัญญา และยังต้องการให้รายการโทรทัศน์สำหรับเด็กมีรูปแบบรายการที่เป็นการ์ตูนมากที่สุด และชอบให้มีหลาย ๆ แบบ ผสมกันใน 1 รายการ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจรายการซูเปอร์จิวของนักเรียนระดับประถมศึกษาในกรุงเทพมหานคร นักเรียนต้องการมีส่วนร่วมกิจกรรมหรือเกมส์นอกระดานที่ และต้องการให้รายการมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบกิจกรรมและเกมส์ต่าง ๆ ไปเรื่อย ๆ สิ่งที่ต้องการให้รายการซูเปอร์จิวนำเสนอเพิ่มเติม คือ การแนะนำ หรือนำไปรู้จักกับสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ และมีการสอนทำอาหารเพิ่มขึ้นจากช่วงเดิมที่เคยมีในรายการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประถมในกรุงเทพมหานคร เท่านั้น ซึ่งยังไม่ครอบคลุมเขตจังหวัด ดังนั้นงานวิจัยครั้งต่อไป อาจจะทำการสำรวจไปยังกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ต่างจังหวัด เพื่อผลการวิจัยที่ให้ข้อมูลโดยรวมมากกว่านี้
2. ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหาในการนำเสนอเป็นประจำ เพราะรูปแบบรายการหรือช่วงต่าง ๆ ในรายการ อาจมีการเปลี่ยนแปลง
3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบจุดเด่น จุดด้อย ของรายการสำหรับเด็กที่ออกอากาศในช่วงเวลาเดียวกัน เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนารูปแบบรายการให้มีความเหมาะสมในการเรียนรู้ และ มีความน่าสนใจ
4. ศึกษาตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากตัวแปรที่ได้ศึกษาไว้แล้ว เช่น การพัฒนาทักษะ ความรู้ ที่ได้จากการชมรายการซูเปอร์จิว